

Glöm gravstenen! Se framåt!

INGA TRÄD VÄXER TILL HIMLEN, SÄGS DET. Det är rätt. Det finns en ände på allt. De som startar tidningar eller teatrar eller något annat, med målsättningen att nå evigheten, blir alltid besvikna.

I Frankrike finns en klok kvinna som är teaterchef. Efter varje premiär och föreställningsperiod lägger hon ner teatern och frågar sig själv och sina medarbetare: Vad gör vi nu? Något annat? Eller fortsätter vi?

Så drastisk behöver man inte alltid vara. Men man bör däremot kämpa in i det längsta för att själv ha kontrollen över när avgörande beslut ska tas.

NU LÄGGS DEN HÄR TIDNINGEN NER. Eftersom vi inte har kontrollen. Pengarna finns inte. Finansiären, SIDA, har skruvat åt kranarna med tång. Inget ska sippra ut.

Jag är dock inte så naiv att jag skulle beskylla den borgerliga regeringen för detta. En socialdemokratisk regering kunde gjort samma sak. (Är det någon som tror att ett regeringsskifte skulle innebära att denna tidskrift återuppstod av sig själv?)

Men det är ett elände att denna tidning inte kunnat få fortsätta. Ty så lite av värde skrivs om Afrika i Sverige idag att varje minskning är kännbar. Här har det varit möjligt att ge motbilder

till gängse massmedias halv- eller hellögner i sina beskrivningar av skeendet på den afrikanska kontinenten.

Anders Ehnmark har sagt det bäst: vi får veta allt om hur afrikaner dör men ingenting om hur de lever.

Om det afrikanska livet har alltså berättats i denna tidning. Nu kommer den motbilden att upphöra. Och eländesskildringarna och de förljugna journalisternas hycklerier får stå än mer oemotsagda.

NATURLIGTVIS FINNS DET GODA SKRIBENTER som vill ge andra bilder av Afrika. Även bland journalisterna pågår en tvekamp: mellan dem som försöker gräva upp och de som skottar igen. Prinsessbröllop står alltid mot andra bilder av världen.

Nu tror jag dock att behovet av denna tidning är så stort att den kommer att återuppstå i någon form. Hur vet jag dock inte.

Därmed sagt att inte ett ord som skrivits i denna tidning varit förgäves. Tvärtom. Ur det tomrum som nu uppstår kanske något ännu bättre kan växa fram.

Det beror helt och hållet på oss.

Ingen gravskrift, således. Utan nya strategier för framtiden.

HENNING MANKELL

